

טורי לוייזרוביץ משה

76935

בן חנה ו אברהם

נולד ב- כ"ד תמוז תרפ"ט 1.8.1929

התגייס לצה"ל ביוני 1948

שרת בגדוד "גدعון" (13)

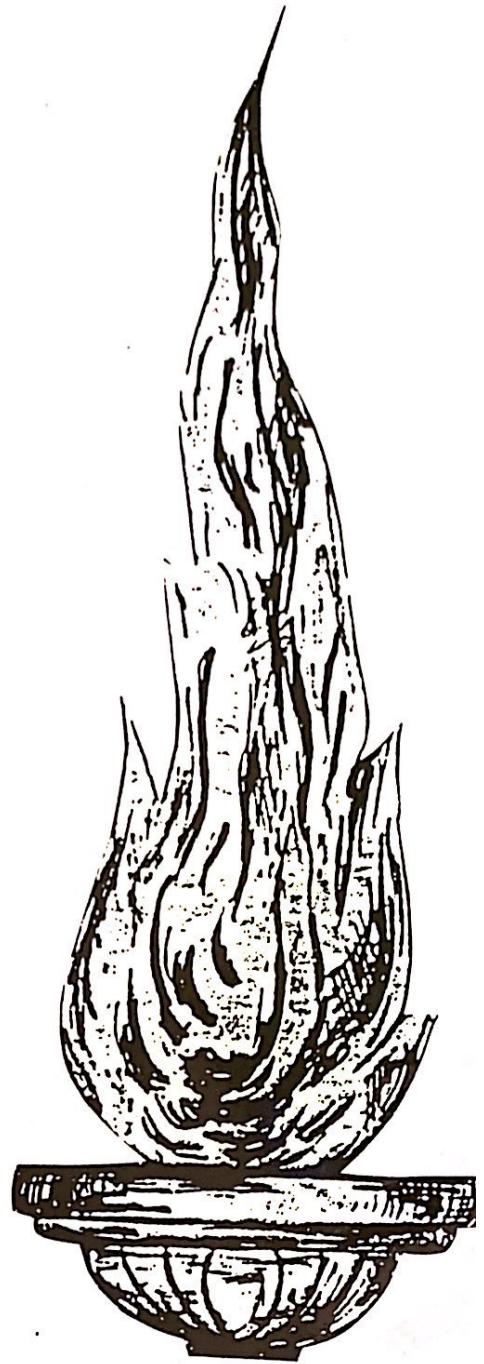
נפלו ב- ט' תמוז תש"י 24.6.1950

בעת מילוי תפקידו.

לייזרובין, משה

בן אברהם ותנה. נולד ביום כ"ד בתמוז תרפ"ט (1.8.1929) בעיר יאסי אשד ברומניה. עלה לארץ בשנת 1947. גויס לצה"ל ביוני 1948. בשעת מילוי תפקידו, ביום ט' בתמוז תש"י (24.6.1950), נפל והובא למנוחת-עולםם בבית-הקבורות הצבאי בחיפה.

גולני של ימים ארוכים ולילות מתמשכים
חוסר תכליות של מארבים בלתי נגמרים.
מאומן לא קורה ובלב גם תקווה,
שכלום לא יקרה.

גולני שלנו הוא גולני אפור
גולני שפותח يوم אפור בטרם אור.
גולני שלנו הוא גולני של עץ בוזז,
של עוד שנה,
וتبളות-ייאוש שאינו מסתתרים,
ו"מחזור אחרון"...
רק איש גולני יבין.

גולני שלנו הוא שלוש מלוחמות,
גולני שלנו הוא חיילים אפורים
ועצים בוזדים
שבוכים.

קבוץ גליות

ותיקי מלחמת העצמאות הוזלו משלוחרים, ואת מקומות תפסו מתגויים צעירים מבני העליה החדר-שה. חילום אלה – אף שהיתה להם זיקה עמוקה למלדת ולעיר האומה – באו לחטיבה ללא ערכם ממשעה ומוראל, ולא היכרות עם תנאי הארץ וสภาพה. בפני החטיבה ניצבו בעיות חברתיות קשות נוספת לעומס התפקידים הבטחוניים.

היה צורך ללמד את החילום החדשים עברית, להקנות להם ערכם ולסייע בהשתלבותם במערכות הבטחוני של המדינה. כן היה על מפקדי החטיבה לאמן את חילולא ולגבש את היחידות, כדי שתוכן להשתלב בתפקידי ההגנה על הגבולות, סיורים ופעולות מנוגן כנגד מעשי התקופות של העברים. תקופה זו הייתה תקופה מעבר לחטיבת "גולני", אשר לוחמיה עשו בתפקידי ההגנה, אבטחה ותפקידים אחרים. בכלל היו אלה שנים קשות למדינת ישראל. העליה ההמונייה בראשית שנות ה-50 הצטיינה בעיות קשות של קליטה כלכלית וחברתית, בעיות הקשורות בהתישבות בקנה מידה נרחב ובעיות הקשורות מעבר המוני של עולים ממקצת עות בלתי יזרוניים לכפר ולהטעייה.

בראשית 1950 הוקמו בארץ המערבות הראשונות, שהטבינו את חותמן על נוף הארץ במחצית הראשונה של שנות ה-50. מיקומן של המערבות נקבע על יסוד אפשרויות התעסוקה, ולפיכך הוחלט על פיזורן בכל חלקי הארץ – ממטולה בצפון ועד לירוחם בדרום. מיספרן של המערבות הגיע לכדי 200, ורבים מחילוליה החדשים של חטיבת "גולני" המתחדשת באו מקרוב המערבות.

היו בעיות קשות ב"גולני" של אותן ימים: אי-ידיעת השפה העברית, בעיות של נפקדים ועריקים, בעיות של שימוש בסמים, בעיות של חוסר קומוניקציה ובבעיות סעד חמורות ביותר. ואולם העבודה השליחותית שביצעו מפקדי החטיבה, ברויים ותיקי תש"ח, עשתה את שלה. נוצר קשר אישי עם החיליל, והוא החל להאמין במפקד שלו, וראה בו חבר ושיתף אותו בבעיותיו.

תיק מפקד החטיבה של אותן ימים מלא בעשרות ומאות מכתבי חיילים משוחררים, ששמרו על קשר עם מפקדיהם, כתבו להם בעברית רצויה, ועמוסות שגיאות כיצד הם מסתדרים באזוריות, ובמקרים לא מעטים אף ביקשו את עוזרת המג"ד או המה"ט בניסיון להתקבל למקום העבודה.

גם את פעולותיה הצבאיות של "גולני" בראשית שנות ה-50 צריך להבין דרך היכרות עמוקה של אותה תקופה. קליטת העליה ומיוזגה בתרבויות ובחברה הישראלית תוך הקנייה בשיט כלכלי לעזה, היוו את עיקר המאמרים ותבאו השקעת מירב הפוטנציאל של המדינה.

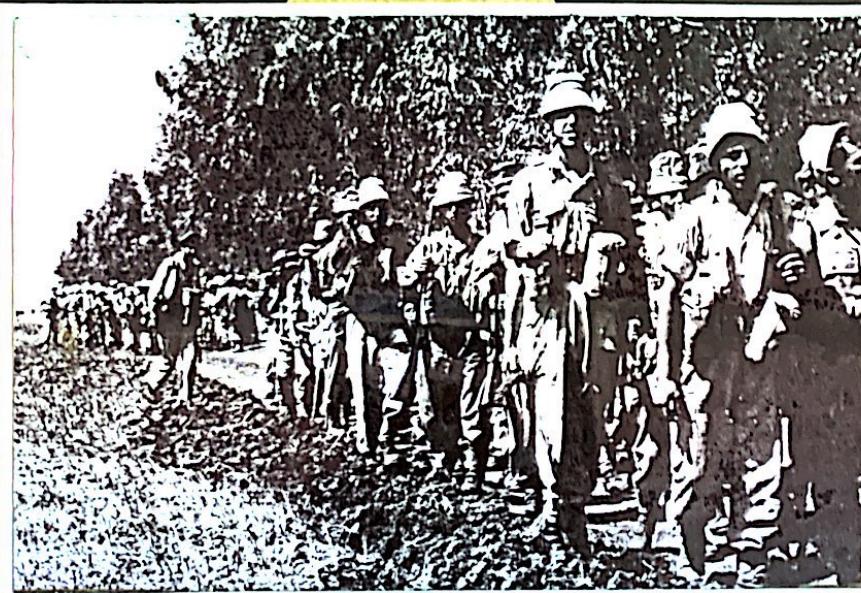
קשי תקשורת

לחטיבת "מלני" בראשית שנות החמישים היו קשיים רבים, שבאו לידי ביטח בולט. בקורס על תל אל-מויטה. לצעות הוועדה, התקשו חיליל היחידה ליצור תקשורת בעת הקרב ואות גלגול הריבוי בשפות הדיבור (ורק 10 אחוזים מן החיילים היו ידידי הארץ ומערב איזופה).

רמת החיללים – כך טענה הוועדה – לא הייתה גבוהה את מפוני שחולקם לא בשלימתם או אימוניהם (לרבבות אימון הפרט), והטוביים מביניהם היו אלה שנפגעו בראשונים, בפעולות תל אל-מויטה.

גולני בשנות ה- 50

"או הבנתי כי עליינו להמשיך
כי בערבי שישי נצא
ובערב חולין נשב
"בריזה" השוקטת
וכל צעדינו יפגינו
אפטיות והמשכיות

ורק הדממה והשתיקה
השוד והשבר-
השגון בשניים-
יעידן
כמה איבדנו
ועוד כמה חלק מאיתנו
מת גם הוא עמוק.

...את רעכאי אט קלט
אט ווּה האָרִיךְ וְהַלְאָגֶן
זֶה זֶה עֲנָצָם, גְּזָמָן
גַּי נְזָחָן זֶה גְּזָלָן גְּזָבָן.
אַהֲרֹן אַקְזָנָן נְזָמָן
אַתְּ גְּזָבָן נְזָלָן גְּזָבָן.
אמְלָה.

שלשות ניסיתني לדבר אילך
על אף שהיית רחוק עד מאד.
לפני חודש ניסיתני לפנות איליך
לומר לך שעצב לי, ושתחרזור...
דיברתי, הסברתי, כתבתי, חיכיתי,
הקששתי וחיכיתי איפה אתה???